

Napsugár

GYERMEKIRODALMI LAP XLVIII. ÉVFOLYAM 550. SZÁM 2004. ÁPRILIS

4

LÉVAY ERZSÉBET

ÁPRILIS

Csörgősipkás hónap
április: bolondos.
Hol mindent megszárit,
hol mindent újramos.
Orkánnal megtépáz,
szellővel simogat – sosem
tudod mihez
tartani magadat.
Egyik nap lehúzná
minden ruhád rólad,
másnap hóbortja
hózáport is hozhat!
Már haragudnál rá,
ám ekkor szeszélye
gyümölcsvirág-paplant
terít a vidékre.

CSEH KATALIN

CIRKUSZBAN

Ide figyelj, kiskomám,
kezdődik a mutatvány!
Szablyát nyel a kardnyelő,
tűzcsóvát a tűzevő,
mosolyog a szemfényvesztő,
soha-soha nem téveszt ő:
nyuszi lesz a sálból,
galamb a pohárból.
A zenebohóc hangszerein játszik,
táncot lejt, harmonikázik,
csupa derű, csupa móka,
mást nem tehet, ez a dolga.
Ni, az akrobatalányok
meg a komoly légtornászok,
nézzed őket, hogy repülnek,
teljesen átlényegülnek
fent a hintán, a magasban,
szabad madár-hangulatban.
Vége már a mutatványnak,
a számtalan sok csodának,
kiürül a cirkuszi sátor,
szárnyra kel a holdfényfátyol,
s mindnyájunkat elvarázsol...

TOLNA ÉVA

A MUTATVÁNYOS

Városunkba érkezett
a mutatványos,
Á Prilis.
Vele jött a fia, lánya,
Bé Prilis és Cé Prilis.
Nadrágjukon, ahogy illik,
hóból, sárból volt a folt,
kabátjuknak számtalan sok
kisebb, nagyobb zsebe volt.
Reggel kezdődött a műsor:
havat szitált Á Prilis,
zúzmarakötélen sétált
Bé Prilis és Cé Prilis.
Délben a torony gombjára
odatűzték a napot,
járókelő nem hiába
emelt neki kalapot.
Napsugárból kötéllhintát
bűvészkedett Á Prilis,
rajta lengett felesége,
a bűbajos Dé Prilis.
Este esőt zsebkendőből
annyit facsart Á Prilis,
elmosta a bámészkodót,
el ám, még a padot is!

RICHARD BROWN rajza

GYURKOVICS TIBOR

A NAGY FEHÉR BOHÓC

A reggeli szertartás csodálatos volt. Én az ajtóban álltam, apám a fürdőszoba nagy, ovális tükre előtt. Hatalmas alak, felsőtestén nem volt semmi. Megnézte az arcát a tükörben, aztán elővett egy óriási pamacsot. Egy tubusból fehér kis kígyót nyomott az ujjára, elkente az arcán. Most kezdődik a játék – gondoltam. Kezdődött is. A pamacsot a csap alá tartotta, és az arcát kezdte dörzsölni vele. Nagy fehér habot vert, az egész arcát befödte.

– Na, csináljunk bohócot – fordult akkor felém apám. Aztán én a mutatoujjammal kihúztam a száját, letöröltem a habot a barkója mellől. Apám nevetett. Vonásokat húztam a fehér habbal az arcára. Ő meg szónokolt:

– Figyelem, figyelem! Itt látható a meztelen bohóc. A nagy bohóc, minden idők legnagyobb fehér bohóca! Szája piros, füle nagy, olyan, mint egy tengernagy.

– Elvarázsoltam a szobát – mondta. Most a viharos tengeren hajózunk. Balról hatalmas hullámok tajtékzanak felénk, sodorják a hajót.

Belebukott a mosdóba, mintha nagy mélységeket mért volna.

– Süllyedünk! Vigyázat! kapasz-

kodj az ajtófélfába! Érzed, hogy imbolyog?

Bizony, éreztem. Éreztem, hogy eldől az egész szoba, süllyedünk.

– Kapaszkodj, na! Vigyázat! Süllyedünk! Nagy fehér bohócok utaznak a hajón. Nehogy a kezükbe kerülj! – és elkezdett kergetni. Futottunk. Tudtam, hogy az apám, de hátha mégis... Mégiscsak az a veszélyes fehér bohóc, aki megfog engem.

– Segítség, segítség! – ordítottam.

Apám aztán visszament a fürdőszobába, megborotválkozott, lemosta a habot. Az óvodában unalmas volt a játék ehhez képest. Sorba álltunk, ettünk, lefeküdtünk. Egyszer az óvó néni megkérdezte tőlem, ki az én apám.

– Bohóc – mondtam. – Nagy fehér bohóc.

A gyerekek nevettek...

– A te édesapád, úgy tudom... – és megnézett egy nagy könyvet, mintha az a nagy könyv tudhatná, ki nekem az apám... – Igen. Hajómérnök. Mi lenne, ha mindenki mást mondana, mint az igazság!

Ráhagytam. Úgysem érti!...

Tudtam, hogy reggel újrakezdjük... Fogalmatok sincs, hogy mi ketten... hogy mi ketten...

Ma este ülj édesapád mellé,
és együtt olvassátok el ezt a Napsugárt.
Hiszen javarészt nektek szól, apunak és neked.
Tükör versek és mesék vannak benne,
hogy meglássátok magatokat: te jó fia, lánya
vagy-e neki, ő jó apukád-e.
Öleld át szorosan a nyakát, hadd érezze, hogy
nagyon hiányzik, ha elmegy, s mondd, hogy
azt üzeni a Napsugár: nálad nagyobb kincse
úgysem lesz soha, s ezer gondjában-
munkájában legjobb pihenő,
ha veled játszik, neked mesél egy kicsit.

VERESS MIKLÓS SZÍNES RAJZOK

Itt a fejed,
itt a szád:
rajzolok egy
apukát,
egyedül, magam.
Keze is van,
lába is van,
három haja van.

Két láb nem elég:
kellene még.
Bárhova mégy,
jó, ha van láb
arra – négy.

De az apu
folyton szalad,
kell láb neki:
hat.

Ez kell neki,
bi-bá-bú:
legyen apu
százlábú.

APÁM

Apám a Szélső-tanyán lakott akkor, Fazokas Istvánéknál volt juhász. A vizsga öröme úgy gondoltam, meglátogatom, s viszem neki a hírt, hogy közeledem a győzelemhez. Gyönyörű idő volt. Mindenfelől szénaszag illant, boglyák állottak erről-arról, a búza már zsendült a szikesen. A kottyanók felett bibicek ríttak, s nagy, huncut szemével csalogatott a messzeség. Addig-addig poroltam, hogy a végén egyszer csak helyben voltam: kinn a Szélső-tanyán.

Ott a kunyhó és a szín között leheveredtem az állás* porába, hogy biz' az út után szusszanok egyet. Meg is tettem. Olyan igyekezettel, hogy a szusszanásból alvás kerekedett.

Arra ébredtem, hogy Peszu, az öreg pulink nyalogatja az arcom: örült, hogy láthat.

Tudtam, hogy Peszu után ott lesz mindjárt apám is. S ott is volt, csakugyan.

– Anyád tudja, hogy kijöttél?

– Ű nem tudja.

– Akkor mir jöttél ki?

– Mer' itt jó!

Ültem az állás porában. Apám állt előttem, a szája körül mosoly játszott. Tudtam mindjárt, hogy a nap jól végződik. Éjszakára a bunda alá bújtam, apám mellé.

Másnap délutánra tűztük ki hazameneteletem. Biz' abból nem lett semmi. Nagy jégeső kerekedett. Az Úr haragja belecsapott a kútágasba. Mi benn a színben álldogáltunk. Egy-

szer csak azt kérdi apám:

– Nem innál birkatejet?

– Innék én bizony! – mondtam.

– Hozz a kunyhóból edínyt, szaladj!

Szorongva indultam a villámlások miatt. Mikor a közepére értem annak a térnek, ami a szín és a kunyhó között volt, rémülten megállottam, és elordítottam magam:

– Apám! Egy kutya! Jön nékem egyenesen!

Egy gazdag juhásznak, Tógyer Imrének a nagy pulija volt. Szájából nyál csorgott. Már alig volt pár lépésnyire tőlem. A nagy rémületben én csak azt láttam, hogy a színapuban a rekesztő rácson átrepül az apám. Négyszer-öt-ször megdobban a föld köröttem, aztán recsegnést hallottam, mint mikor törik a csont.

A nagy puli hasra rogyott, és nem moccant többé. Apám kezében kettétört a bot. A letört darab mélyen befúródott a földbe...

Így menekültem meg a veszett kutya marásától.

Apám telefejte a cserépszilkét, és én iszogattam. Közben arra gondoltam, hogy lám, nekem milyen erős apám van. Ezt én nem tudtam eddig. Gyávaságaim jutottak eszembe iskoláskorom első hónapjaiból, aztán a fogcsikorgató küzdelem a padokkal**.

Ittam a tejet, s mire kiszürcsöltem a szilkéből, apámat óriásnak láttam. Hatalmas vállával, létezésével bizodalmat öntött belém, hogy legyőzzem az első padosokat.

*Részlet a FEKETE BOJTÁR VALLOMÁSAI
című könyvből*

* állás: fődél, mely alatt a nyáj nyáron pihen

** padok: régen az eredmények sorrendjében ültek a padokban az iskolások

BARI KÁROLY

FIÚALTATÓ

Gyöngé kicsi virágocskám,
gyönyörű kis madaracskám,
apádat idéző varázs,
két szemecskéd két kis parázs!

Mocorogsz, mint a bogárka,
hazajön hozzád apácska,
vásárba vitt egy szép csikót,
hoz majd neked fehér cipót!

Hoz majd neked fehér selymet,
abból varrok kicsi inget,
inged villog majd fényesen,
alukálj csak szép csendesen!

Napfényt hódít majd a munkád,
rezet kovácsolsz, mint apád,
két szürkédet jól meghajtod,
a nagyvilágot bejárod!

WEÖRES SÁNDOR

MI VOLNÉK?

Tűzben fa parazsa volnék,
vízben puha moha volnék,
szélben jegenyefa volnék,
földön apám fia volnék.

Ki volt Mátyás
király
édesapja?

LÁSZLÓ NOÉMI

APA

Hegyhátnak, dombhátnak
Tetejét nem látom.
Tenger víz, átzubog
Hegyháton, dombháton.

Tölgyerdő ágai
Labdázna a nappal.
Erdősusogásból
Erősödő kardal.

Ludak repülése,
Farkasnyom a hóban,
Belenézek, látom:
Ki vagyok, ki voltam,

Belenézek, látom:
Szél fú, eső szakad,
Apám árnyékában
Lépdelő magamat.

Melyik írónak varrt
kincskereső kisködmön
szűcsmester
édesapja?

UNIPAN HELGA rajzai

ORAVECZ IMRE

Apu javít

Megjavítja az autót,
megjavítja a tévét,
megjavítja a rádiót,
megjavítja a húsdarálót,
megjavítja a kávéfőzőt,
megjavítja a vasalót,
megjavítja a hajsütőt,
megjavítja a játékot,

de engem nem javít meg,
mert én javíthatatlan vagyok,

fölfújom a rágógumit,
és a rágógumi hólyag lesz,
felfújom a kesztyűt,
és a kesztyű hólyag lesz,
felfújom a zacskót,
és a zacskó hólyag lesz,
fölfújom a sapkát,
és a sapka hólyag lesz,
fölfújom a paplant,
és a paplan hólyag lesz,

magam nem fújom föl,
mert apu azt mondja,
hogy én úgyis hólyag vagyok.

Apuval
együtt karikázzátok be
azokat a rajzocskákat, ame-
lyek nálatok nincsenek szokás-
ban. Határozzátok el, hogy
kipróbáljátok, milyen jó
együtt:

halászni

kirándulni

barkácsolni

ZELK ZOLTÁN

Anya, apa hazajöttek

Anya, apa hazajöttek,
fáradtak, mert este van.
Azt kérdezik: féltél, fáztál
idehaza, kisfiam?

Anya simogat és csókol,
kérddezgeti: hogy vagyok?
Én megmondom:

hogyha megint
elmentek, hát meghalok...

De ha mégis tovább élek,
és én is felnőtt leszek,
hogyha én is gyárba járok
keresni a kenyeret:

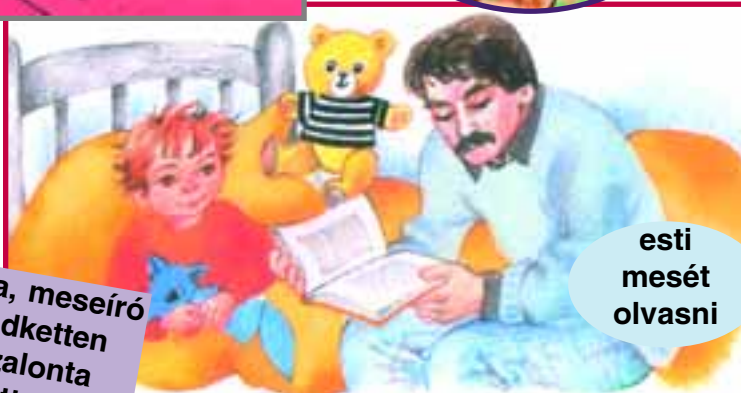
magamhoz veszem a kulcsot,
és az ajtót becsukom,
aztán másszanak ki,
ha tudnak, a kulcslyukon.

autózni

számítógépezni

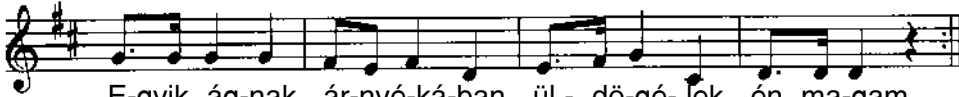

esti
mesét
olvasni

Költő apa, meseíró
fiú. Mindketten
Nagyszalonta
szülöttei.

Apa: 1. Ud-va-run-kon di - ó - fa nőtt, há-rom ó-riás á - ga van.
2. Má-sik ág-án di - ó te-rem, bolt-ban an-nak á - ra van!

E-gyik ág-nak ár-nyé-ká-ban ül - dö-gé-lek én ma-gam.
Har-ma-dik-ra fá-ra má-szik drá-ga-lá-tos kis-fi-am.

Gyerek: Udvarunkon diófa nőtt, három óriás ága van.
Egyik ágán jó magasra fára mászkok én magam.
Másik ágán dió terem, csak azért, hogy megegyem,
Harmadiknak árnyékában üldögél az öregem.

SZÁNTAI JÁNOS Nézünk

Én

Néz a fiam.
Pedig
nem mondtam neki:
Nézd, fiam!
Néz.
Rám.
Aztán el.
Mellettem.
Mosolyog.
Odafordulok.
Mit nézel?
Tündért, illatot?
Fülön függő csillagot?
Visszafordulok.
Néz.

Ő

(persze csak én
gondolom így)

Nézem apát.
Visszanéz.
Félrebillen a fejem.
Mint egy madaré.
Azt hiszi,
máshova nézek.
Forgatja a fejét.
Mit képzels?
Mosolygok.
Hiszen bárhova nézek,
őt látom.
Vagy anyát.

takarítani

kertészkedni

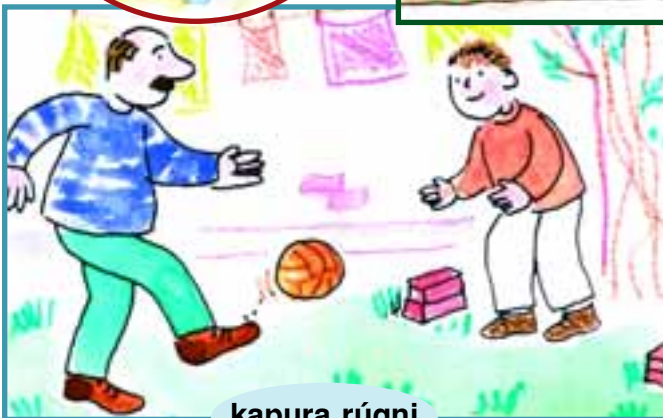
beszélgetni

játszani

kapura rúgni

sakkozni

Kinek az édesapja
volt a „vén zászló-
tartó” az 1848-as
szabadságharcban?

JÓDAL RÓZSA KAVICSOK APÁMÉKNAK

– Nem horkolok! – védekezett apa.
– De horkolsz! Sőt, amióta benáthásodtál, még krahácsolsz is – zsémbelt anya. – Úgy fúj-tad a kását, hogy egész éjjel le sem hunytam a szemem. Hogy menjek most munkába?

– Hja, akinek nincs háza, csak egyetlenegy szobája, az – családtagok ellen – használjon fül-dugót! – apa most már sértettségében valóság-gal kiabált.

– De apa! De anya! Nekünk van házunk!

A szülők értetlenül néztek a közékük furako-dó Lórira, aki valamit szorongatott a kezében.

– Most csináltam – lelkendezett Lóri, és szétnyitotta izzadt, párnás kis markát. S csaku-gyan. Tenyerén egy kavicsra festett, takaros kis ház feszített. Homlokzatán két zöld keretes ablak (egyikük mintha kisebbre sikeredett volna), az ablakok alatt fű, piros és sárga virágok, csúcsos tetején öt sor piros cserép. Csak kapu-ja nem volt a háznak. Arról, úgy látszik, megfe-ledtek a mesterek.

A szülők kézbe vették a pici házat.

– Jé! A nyáron a Krivaj mellett gyűjtött kavi-

csok egyike! – örült anya.

– Szép kis ház – dicsérte meg apa kissé re-zselős hangon. – Csak valami hiányzik róla, nem gondolod?

Lóri gondolkozott.

– A kémény? – kérdezte tűnődve.

– Az is, de azon legfennebb a Mikulás csusz-zsanhatna be egy havas estén a lakásba.

– Az ajtaja! – csapott a homlokára Lóri, s már rohant is a színeseiért. – Milyen színű aj-tót szeretnétek? – kérdezte fontoskodva.

– Talán – mondta anya – lilát. Az olyan vic-ces, nem? Megvidámodik tőle az ember lelke, valahányszor ránéz.

– Neked is megfelel a lila ajtó? – nézett apjá-ra a gyerek.

– Tökéletesen. De a kilincs legyen inkább jajvörös. Attól még inkább megvidámodhat anya lelke... különösen amikor ilyen álmos – nézett alamuszin a párjára apa.

Néhány huzintás a lila ceruzával, egy a vö-rössel... s már ott is díszelgett a vörös kilincses lila ajtó a két zöld ablak között.

– Ebben a házban – a házunkban – minden-kinek saját szobája lesz – mondta Lóri. – Apa nem ébreszti majd fel horkolásával anyát, anya hajcsavarói nem keverednek minduntalan apa ingei közé, és nekem sem kell minden este összeszedgetnem a szőnyegről a játékaimat.

– Gondolod? – kérdezték egyszerre a szülők.

– Holtbiztos! És olyan sok, olyan rengeteg hely lesz benne, hogy még egy cica is elfér majd... vagy egy aranyhörcsög... esetleg egy papagáj... sőt még talán egy akvárium is sok-sok aranyhallal, meg mondjuk két kanári...

– ... meg mondjuk egy konda disznó két birka-nyájjal, egy fajtisza ménessel és három tehén-csordával! Hm?! Ennyi megfelel az ízlésednek?

– Ugyan, apa! Te mindig olyan gyerekes vagy!... Most figyeljete! És koncentráljatok! Mindjárt... mindjárt belépünk a házunkba!

– Hogyan? – csodálkoztak a szülők. – Te ezt ko-molyan gondolod? És mondd, hogyan csináljuk?

– A dolog pofonegyszerű. Szépen megfog-juk egymás kezét... kört alkotunk... így... és most egyszerre mondjuk a varázsigét: „Sze-zám, nyílj ki! Akulusz, pakulusz... bummsz!”

– Bummsz! – mondta rebegve, harsogva egyszerre az egymás izgalomtól remegő kezét erősen szorító apa, anya és Lóri, mire a jajvörös kilincsű lila ajtó mintegy varázsütésre váratla-nul kitárult – és a kis család eltűnt mögötte!

FEHÉR FERENC
KÍVÁNSÁG
EGY MONDATBAN

Te olyan jó vagy, apu,
ma este olyan sokat meséltél,
pedig tudom, korán kelsz majd megint,
nem talállak, mire fölélbredek;
ezért jó leszek, nem is kívánom már,
hogy holnap hozzád nyílveessőt meg pisztolyt,
inkább azt, hogy valóra váljék ma esti meséd:
a víz sose érjen föl addig a cölöpkunyhóig,
amelyikben az a néger fiúcska lakik;
a riksa-kuli* kisfia bárcsak megvehetné
azt a motort apukájának;
a jeges mackó menjen ma éjszakára
abba az eszkimókunyhóba,
és takarja bundájába a gyerekeket,
és ha tudsz, szóljál, apu,
hogy jó vastag papírra nyomják
eztán az újságot abban a messzi városban,
ahol újságpapírral takaróznak a gyerekek,
mert te olyan jó vagy, apu...

* riksa: embervonta, kétkerekű kocsi távolkeleten
riksa-kuli: a riksat szaladva húzó férfi

A pigmeus fiúcska
segít apjának
nyílveessőt
mérgezni.

Így kell
nyírni a
juhót –
mutatja az
ausztrál
farmer a
fiának.

– Öcsike még nem tud báni
az evőpálcával – békíti
méltatlankodó kislányát a ja-
pán apuka.

Ez az indiai fiú már ke-
nyérkereső: kerékpáros rik-
sával szállítja az utasokat.

A mexikói apróság büszkén
feszít apja szombrerójában.

Minden apa büszke, ha
ügyes a fia. Az eszkimó is.

Kicsi Felhő nemsokára
épp oly pontosan céloz,
mint édesapja.

Húsvét Margittán

Ezek az írások
a margittai kisiskolások
lapjában, a Cimborában
jelentek meg

A fiúknak
sok tojás,
a lányoknak
locsolás.
Aki nem ad
szép tojást,
annak nem jár
locsolás.

Kiss Anita

Éppen erre jártam,
Rózsaszálat láttam,
Nem hagyom hervadni,
Meg lehet locsolni?
Jótettemért jutalmat is várok,
Batyumba gyűljenek a tojások.
Nem bánom, ha tarka,
Piros lesz vagy sárga.
De legjobb a bordó. Azért,
Hogy árassza a szív melegét.

Rend Melitta

Nyüzsög a nyúlcsalád. Festik a húsvéti tojásokat: pirosat, kéket, zöldet vagy sárgát.

Tegnap Tyúkanyó összegyűjtötte és odaadta Nyúl Öcsi-
nek a sok tojást. Figyelmeztette: a nővéréhez ne menjen,
mert ő most kotló, épp a tojásokon ül! Hamarosan kikel-
nek a kiscsibék. Öcsi otthon átadta Nyúlmamának a tojá-
sokat. Ő megfőzte, Nyúlapó festette, a nyúllányok mintá-
kat rajzoltak rájuk.

Amikor elkészültek, kosarakba rakták, és vitték a faluba.
Kiskertekbe, udvarokba, bokrok alá rejtették. A lányok
meg fogják keresni, mert jönnek a legények locsolgatni
holnap.

Hazafele menet benéztek tyúkanyóhoz is, akinek kikel-
tek a csibéi. Vajon ennél a háznál a lo-
csolók mit fognak jobban megcsodálni:
a pelyhes kiscsibéket vagy a szép színes
tojásokat?

Kovács Gergő

A minap Tudós Bagoly elővette falevélből ké-
szült kalendáriumát, s kiszámította, hogy két
hét múlva Nagycsütörtök lesz. Másnap este lo-
bogó tábortűz fényénél mindenféle ékes sza-
vakkal kicirkalmazott beszédet tartott arról,
hogy milyen fontos a Feltámadás ünnepe, és
hogy eljött az ideje annak, hogy ezt ők, erdei
állatok is megünnepeljék.

Ott volt az Őz kiskidájával, Vaddisznóék a
csíkos malacokkal, Mókus Misi, Tüskés, a
sün, Szarvas Szilárd, Róka Róbert, Farkas ko-
ma, nyusziéktól Répamániás Önyusszansága,
Medve Marcsi három boccsal. Az állatok elha-
tározták, hogy az idén ők is ünnepelnek.

Fülemülék és Rigóék ellátják friss tojással
az erdei boltot. Répamániás megnyitotta hí-
mestojás üzletét, s az állatok tőle vásároltak.

Húsvét hétfőjén összeállt egy csoport csak fi-
úkból, Ibolyáéktól kaptak egy kis illatosítót,
ezzel locsolták meg a lányokat. Mire hazaér-
tek, fakéregtáskájuk tele volt tojással: pirossal,
lilával, tarkabarkával.

Budai Glória

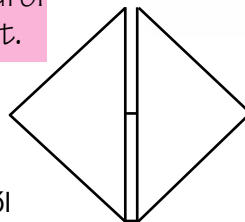
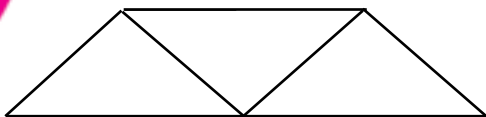
ÁLDOTT, BOLDOG HÚSVÉTOT KÍVÁNUNK!

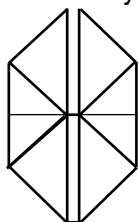

Ezt a húsvéti papírcsipkét a csíkménasági gyerekektől kaptuk. Faricskáljatok ti is ilyen vagy más tojásformát. Az ablakon is szépen mutat. Elütő színű lapra ragasztva – üdvözlőkártya.

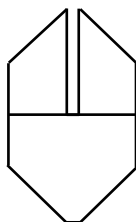
Elekes Róbert Szentegyházáról hajtogatott papírnyuszt küldött.

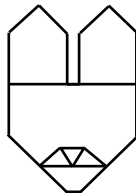
1. Átlójánál kettévágott négyzetből – egy háromszögből indul a nyuszi feje. Hajtsd le a felső csúcsot.

3. Tűrd be a széleket.

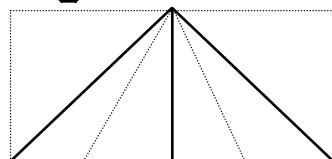

4. Fordítsd meg, tűrd le a fülek szélét.

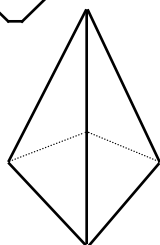

2. Fordítsd meg, hajtsd fel a füleit.

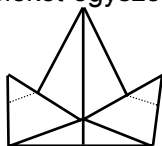
5. Hajtsd fel majd vissza az orrát. Robi arcot is rajzolt neki.

6. Teste négyzetből készül. Tűrd ketté, hajtsd be a széleket egyszer,

7. majd még egyszer.

8. Tűrd vissza majd újra le a mancsokat.

9. Illeszd, ragaszd egymásba a testet és a fejet.

Segíts a kis hangyának átjutni a vi-rágszirmok labirintusán.

	A	B	C	D
1				
2				
3				
4				

B-2

Tojástérkép. Így kell használnod az igazi térképeket is. Határozd meg, és írd be a táblázatba a tojások helyét.

TALÁLD KI!

Április.
Mi jut róla eszedbe?

- Min gondolkozik a gólya, amikor fél lábon áll?
- A következő lépésen.

- Hogy hívják a nagyon kemény sajtot?
- Cementáli.

Antal Ágota, Székelyudvarhely

- Aki mer, az nyer.
- Aki merít, az nyerít?

Pál Gabriella, Felsőboldogfalva

Kint zuhog az eső, fúj a szél.
Az elkényeztetett Pistike szeretne leszaladni a boltba csokit vásárolni.

– Ebben az időben akarsz kimenni?! – aggódik az édesanyja. – Ilyenkor még a kutyát sem verik ki a házból! Majd lemegy édesapád, és vesz neked.

Pálfi Bernadett, Nagyvárad

– Képzeld, apa – meséli egyszer a skót hegedűművész az apjának –, Angliában egy fellépésért már ezer fontot kapok.

– Hm, tehát akkor – számol az öreg skót –, húronként 250 font... Milyen kár, hogy nem adtalak inkább hárfázni!

Szilágyi Ágnes Melinda, Aranyosegerbegy

Vallásórán:

- Peti, hány gyermeke volt az első emberpárnak?
- Kettő.
- Úgy mint?
- Úgy, mint nálunk.

Török Éva, Gógán

MÁRCIUSI MEGFEJTÉSEK

1. Német 2. Történelem 3. Mattek 4. Informatika 5. Francia 6. Angol 7. Földrajz 8. Olvasás

① Jakab Tamás Konrád, Vajda:

1. Vízi jármű 2. Ismét 3. Tejtermék 4. Vírág tartó edény 5. Enivaló 6. Harci jármű

1			
2			
3			
4			
5			
6			

② Csergő Csaba, Zetelaka:

1. Vulkánból ömlik ki 2. Eszes 3. Lábbeli 4. Árok 5. Növényi zsiradék 6. Piros és kék keveréke 7. Tamási Áron regényhőse 8. Táblás játék

1	2	3	4	5	6	7	8

③ Dimén Róbert, Zetelaka:

1. Égítést 2. Végül kigyúll! 3. Nem így 4. Nyaktekerő 5. Zsivaj 6. Fohász

1		
2		
3		
4		
5		
6		

④ Gál Tünde, Magyardécse:

1. Pál, ha becézük 2. Ide-oda lóg 3. Kínaiak alapélelme 4. Vágóeszköz 5. Tejtermék 6. Púpos állat 7. Mindenki ad 8. Becézett Jolán 9. ...bámul 10. Iskola

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

⑤ Bakó Ivett, Aranyosgyéres:

1. Igen ellentéte 2. Anyó párja 3. Kenyérsütő mester 4. Harapunk vele 5. Ádám párja 6. Bámul 7. Angol igen

1	2	3	4	5	6	7

⑥ Ilyés Andrea, Zetelaka:

1. Írószer 2. Kerek gyümölcs 3. Hoz ellentéte 4. Gépkocsi 5. Nem érdes 6. Muzsika

1			
2			
3			
4			
5			
6			

⑦ Gyergyószentmiklósi harmadikosok:

1. Lányok játékszere 2. Kerek gyümölcs 3. Ravasz állat 4. Vívóeszköz 5. Álmodó

1			
2			
3			
4			
5			

⑧ Balog Mónika, Szamosardó: 1. Zárát nyitunk vele 2. Idős 3. Udvar bejárata 4. Szarvasmarha 5. Ravasz állat 6. Puszi 7. Halkan mondó 8. ...fírka 9. Nem kicsi

1	2	3	4	5	6	7	8	9
CS								

			1	IREGI	Mező	Véd	Eső közepe!	Építő- anyag	
		Férfinév	P						Á
Lángok- kal pusztít el	2	BORÉV						Magam	
Allergiát okozó fűféle		Lankad						Áhítózó	
						SGY			
P						Majdnem Helikon!			
					Olvadtt hó				
					Román igen				
Kanna- vég!				Érkezését lesi					
				Teve há- tán utazik					
Gyé!			Tonna		Le			Bé!	
„Ülés” a ló hátán			Törőlgumi		GÁM			Két pár	
N						Papírra vetne			
						GANZ			
Odacsap							GÉN		
							Részből fogott!		
Késvég!		DEMAGÓG							Homlok- szél!
		Repülni kezd!							
VRIG					Angol tagadás		YH		
					Szög közepe!		Ködvég!		
K								Nulla	
Kiengedő Záp- szélek!			Elsüti a puskáját				Doktor lesz belőle!		

9 **Rend Melitta, Margitta:** Hogy hívják a fenyőfán lógó varázslót? – tob-Oz
a kőből készült italt? – szobor
a macskává változott Ilonát? – cica
a házakban található állóvizet? – ajtó
a fonásra alkalmas nagy edényt? – korsó
az ülésre használt ékszert? – szék
az átlátszó házat? – ablak
a lovat, amelyből sört készítenek? – komló
a kicsi folyóvizet, amelyet megesszünk? – kenyér

10 **Pisak Lukács Borbála, Marosvásárhely:**
Minden évben van hat hideg R és hat meleg S. Sorold fel őket!

REJTVÉNY-
PÁLYÁZAT

Milyen a skót pa-
radicsomleves?

Ha megtudod a
rejtvényből, írd
meg nekem is,
hogy részt vehess
a sorsoláson. Má-
jus 15-éig várok!
a Rejtvénykirály

NYERTES

A FEBRUÁRI REJTVÉNY- PÁLYÁZAT

megfejtése: *Látod,
az én cipellőm ró-
zsaszín, a tied pedig
kék.* Nyertesek:

Csurka Ádám,
Hosszúmező;
Gerczuj Tímea,
Csíkbánkfalva;
Koós Attila,
Marosvásárhely;
**a sepsiszent-
györgyi Váradi**
József Iskola II. E
és a szászrégeni
A. Maior Iskola
II. B osztálya.
Gratulálunk!

Rejtvényt küldtek: Bartis Anette, Arad; Szígyártó Izabella, Gustere Rita, Szilágyi Csilla, Vár-
mező; Papp Helga, Kolozsvár; Kedves Szilárd, Zajzon; Lukács Klementina, Nyárádszereda; Kis
Tímea Melinda, Hármaskösz; Gnándt Kitty, Csomakösz; Czucza Katalin, Bánffyahunyad; Király
Boglárka, Gyergyócsomafalva; Lőrincz Árpád, Kápolnásfalva; Püspöki Renáta, Borsháza; Király
Kata, Szilágybánya; Timár Rita, Csíkszentdomokos; Böjthe Linda, Sáromszék; Szabó Rita,
Balánbánya; Lukács Beáta, Lukács Kis Bandi Zoltán, Magyarokpuszt; Tihor Anita, Jakab Kinga,
Kócsi Kinga, Apai Lúdia Mária, Szilágycsanak; Bors Norbert, Csíkverebes; a felsőboldogfalvi II. és
IV.; a gyergyóalfalvi II. B osztály; a szatmári 10-es Iskola III. D osztály. Köszönjük!

LEVELEZŐ

Reméljük, büszkén lépnek be reggelente a nyi-

kómalomfalvi

gyerekek ezen az iskolakapun, s megszívlelik a feliratát is: *In honorem noster populi – Népünk dicsőségére. Tanulj, fiam, elvész a nép, mely tudomány nélkül való.*

A zilahi I. Maniu Iskola III. B osztályának gazdag küldeményét minden hónapban más gyerek levele kíséri. Nagy öröm számunkra, hogy versengtek ezért a feladatért.

A kolozsvári I. Creangă Iskola IV. D osztálya nem győz rajzban és szóban lelkesedni, annyira tetszett nekik a Magyar Operában látott János vitéz előadás.

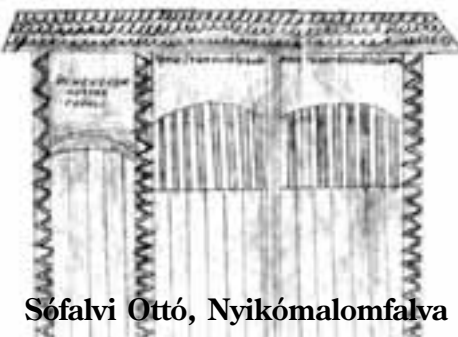
A gyergyószentmiklósi Fogarassy Mihály Iskola III. B osztálya gyönyörű fogalmazásokat küldött. Próbáljátok ki ti is, mi jut eszetekbe erről a címről: „A könyvtár nemcsak a szobánk falát béleli, hanem a lelkünket is.” (Szabó Lőrinc)

A csíkmenasági III.; a felsőboldogfalvi II.; a zabolai II. B; a varsolci II. B; a magyarkapusi IV.; a szatmárnémeti II. C; a szilágysomlyói III. F; a székelyszádobosi IV. B; a berettyószéplaki III. B; a balánbányai III. E; a gyergyóremete-csutakfalvi II.; a ditrói II. B, IV. A és B; a szilágysámsoni IV. osztálynak; a szatmárnémeti 10-es Iskola III. D; a zilahi I. Maniu Iskola II. B; a marosvásárhelyi Művészeti Líceum III. B; a székelyudvarhelyi Tompa László Iskola, a sepsiszentgyörgyi Gödri Ferenc Iskola III. B; a 6-os Iskola III. B; a gyergyószentmiklósi Salamon Ernő Líceum II. A, III. D és IV. B; a Fogarassy Mihály Iskola II. B osztályának elismerő sorai úgy töltenek fel bennünket munkakedvvel és vidámsággal, mint a tavaszi napfény életerővel a fákat, virágokat.

Köszönjük a sok szép rajzot, verset, mesét, okos megfejtést.

Konnát Árpád és Levente, Kovászna; Máthé-Dimén Me-

Vágjátok ki, és ragasszátok nevetek mellé a gyűjtőlapra.

Sófalvi Ottó, Nyikómalomfalva

Szalontai Tibor, Kolozsvár

linda, Veress Imola, Vargyas; Selek Zsolt, Zsi-bó; Laczkó Beáta, Gyergyóremete; Berszán-Árus Bence, Gyergyószentmiklós; Bila Izolda Renáta, Marosfalu; Szász Andrea Hajnal,

Marosszentanna; Csibi Lajos Csaba, Marosbogát; Domokos Zsolt, Szováta; Csizmár Botond, Lang Márk, Kaplony; Harmath Zsófia, Torda; Preg Engelbert József, Tasnádszántó; Bolyai Melinda, Szőcs-Gazdi Júlia, Székelyudvarhely; Lukács Katalin, Lem-

hény; Hajdu Noémi, Csittszentiván; Adorján Kinga, Gyorok; Foris Zsuzsika, Négyfalu; Czucza Katalin, Bánffyhungad; Bán Csongor, Elekes Róbert, Szentegyháza; Kristály Rita,

Csíkszentdomokos; Keresztes Annamária, Keresztes Tímea, Sarmaság; Losteiner Csilla, Kolozs; Irházi Boglárka, Arad; Bors Norbert, Csíkverebes; Antal Mónika, Ágoston Júlia, Csíkszenttamás; Kovács Izabella, Homoródkarácsonyfalva; Preg Anetta Kinga, Mezőpetri; Fodor Ágnes, Szentjobb; Fülöp Gergely, Cseri Izabella, Nagyvárad; Stucz Kinga, Iános Abigél, Szatmárnémeti; Hail Evelin, Sárköz; Sallai Zsolt, Szilágynagyfalu; Orosz Zsolt, Avasújváros; Fábián Noémi, Fugyivásárhely; Balogh Dorottya, Gécsi Lenke, Köröskisjenő; Táslávan Marius Róbert, Kása László Zalán, Seprőd; Zsigmond Mihály, Magyarnemegye; Farkas Zita Ágota, Brassó; Fischer Anasztázia, Mezőfény; Tóth-Pál Edit, Szamosardó; Lakatos Csilla, Monó.

Szilágyi Júlia, Fugyivásárhely; Tyukodi Emőke, Sarmaság; Balázs Roland, Koltó; Bálint Loránd Kristóf, Magyargoroszló; Lukács Klementina, Nyárádszereda; Szabó

Rita, Balánbánya; Zilahi Réka, Marosújvár; Török Éva, Gógán; Szígyártó Izabella, Vármező; Bőjthe Linda, Sáromberke; Jakab Kinga Erika, Kócsi Kinga, Sárközi Gabriella, Apai Lília, Szilágycseh; P. Nagy Tímea, Nagykágya; Mészáros Tivadar Rudolf, Borzont; Ravasz Róbert, Csíkszentkirály; Kupás Enikő, Diószeg; Simon Csilla, Egri; Mircse Kinga és Attila, Hilib.

Olvastam egy könyvet, nagyon izgalmas volt. Benne volt sok minden, mire szükségem volt. Ajánlom nektek is könyvek olvasását, meg fogjátok ismerni a világ sok titkát.

**Szilágyi Ágnes,
Aranyosegerbegy**

Könyv- moly

Sikerkönyvnek bizonyul *Louis Sacher: Laura titkos társasága* című ifjúsági regénye, mely egyszerre humoros és megdöbbentő. Hogy a gyerekek miket

agyalnak ki! Egész regiment moly ajánlja nektek. **Hadházi Zsuzsa** Szatmárnémetiből, **Maxim Orsolya** Enyedről, **Sebestyén Renáta** Gyimesközéplokról, **Fanea Imola** Sárközről.

A kerelőszentpáli **Simon Tekla Mórincz Zsigmond** Árvácskáját, **Kányádi Sándor: A világlátott egérke** és **Gárdonyi Géza: Gólyák, méhek, kislibák** című könyvét ajánlja tavaszi olvasmányoknak.

**Oz, a nagy varázsló
Irházi Boglárka rajza**

Rajzold le apukádat a rá legjellemzőbb helyzetben! Győzd meg, hogy ő is rajzoljon le téged olyan-
nak, amilyennek ő lát.

(Figyelem! Az apukák rajzait külön díjazom!)

Mászat Művész

Soós Csenge, Kémer

**Havonta
3 díjat
sorsolunk ki**

Állatbarát maszatoló kollégáim közül kerültek ki a **januári nyerteseik**: a zsidói II. B osztály (Szekér Réka – 1); Konnátt Levente, Kovászna (2); Tyukodi Emőke, Sarmaság (3).

Gratulálok! A többi rajzot is köszönöm szépen!

Szólj, szám!

Tréfás áprilisi feladatok:

1. Keressetek olyan szópárokat, amelyek írásában csak egy-egy ékezetnyi a különbség, értelmükben pedig ég és föld:

**hajás-hájas, bajos-bájos,
dalia-dália, kor-kór.**

**2. Hibavadászok, javításra fel!
Vigyázz, mert méj a kút!
Álj, mert elsüjedsz a pocsojába.
Friss karaly és petrezsejem kapható.**

3. Ne nyúlj hozzám! A szólásokban egyetlen szót sem cserélhetünk fel, még rokon értelművel sem. Adjátok vissza megszokott alakjukat:

**Ki korán kel, aranyat talál.
Az alma nem esik távol
a fájától.**

**Nagy fába vágta a baltáját.
A hazug embert hamarabb
utoléri, mint a sánta ebet.**

Februári megfejtések: 1. Itt a farsang! 2. Matuzsálem, bibliai pátriárka 969 évet élt. Rá utalva mondjuk a nagyon idős korra, hogy matuzsálemi. Maecenas az ókori Róma gazdag polgára, aki bőkezűen támogatta a művészteket. Róla nevezték el a hasonló adakozókat mecénásoknak. A vétojog latin eredetű. Valakinek az a joga, hogy megakadályozzon egy döntést vagy határozatot. 3. Fakutya = fából készült kutya; fakutya = csizma húzó, illetve kis szántalpakra szerelt szék, amelyet a jégen bottal hajtottak; vasmacska = vasból öntött macska; vasmacska = horgony. **Szerencsés nyerteseink:** Szász Loránd Károly, Dés; a marosújházi L. Blaga Iskola III. B és a győrszentmiklósi Salamon Ernő Líceum III. D osztálya. Szépen dolgoztatok.

Nemrég még az ezer gyermek falujaként emlegették.

Hogy ma hány pajtásotok lehetne Lövétén, megtudjátok májusi **Itt születtem** rovatunkból, amelyben lövétei olvasóink mutatják be szülőfalujukat.

A Segesvárról Brassó felé utazó 10 km után egy nagyon szép faluba, Héjjasfalvára érkezik, amely a Nagy-Küküllő völgyének középső szakaszán terül el.

A falu alapítói a XI. században a Nagy-Küküllő mellékére telepedett telegdi székelyek voltak. Nevét Héjjas nevű birtokosáról kapta. Egy kevésbé hihető legenda szerint a Héjjas név arra utal, hogy hajdan a falu lakói héjákat tenyésztettek a nemesek vadászataihoz. A XIV. században itt lakó szászok Teufelsdorfnak, Ördögfalvának nevezték, mert a pestis-járvány miatt el kellett hagyniuk a települést.

A falu első írásos említése Heesfolva néven Károly Róbert idejéből, 1329-ből származik.

Héjjasfalva községközpont. Lakosainak száma 1718, melyből 480 magyar (28%).

A jelenlegi református templom építését a XIII. századra, a román stílus korára teszik. Első írásos említése azonban csak 1356-ból származik. Ez a templom feldúlásáról, ajtajának betöréséről és javainak felprédálásáról ad hírt. A tett elkövetői kézdi, erkei, kerci és szentmihályi szászok voltak.

1849. július 31-én a Bem József tábornok által vezetett magyar honvédsereg itt vesztette el a forradalom egyik utolsó csatáját. A cári csapatok gyűrűjéből magának Bemnek is alig sikerült megmenekülnie. A vezére visszavonulását fedező, dala termetű Zeyk Domokos százados, amikor látta, hogy élve akarják elfogni, utolsó pisztolygolyójával saját életét oltotta ki:

Kozákok ezre körbefogta,/ hogy élve ejtse foglyul őt.

Ő küzdött magát meg nem adva,/ aztán saját szívébe lőtt.

Ebben a csatában a Héjjasfalva és Fehéregyháza között levő Ispán kútnál vesztett nyoma Petőfi Sándornak. A vitéz honvédek emlékére 1901-ben emelték a Zeyk Domokos obeliszket. A falu lakossága minden év március 15-én és július 31-én kegyelettel emlékezik az itt elesett hősökre.

1-VIII. osztályos iskolánkban magyar nyelven is folyik oktatás.

Helységünket szorgalmas emberek lakják, több üzlet, kisüzem, műhely működik nálunk: sírkőfaragó és asztalosműhelyek, pékségek, malmok, bútorraktár.

A református egyház keretén belül működik a héjjasfalvi énekkar, amely 1991-ben, a Református Világtalálkozó alkalmával Magyarországon is sikeresen szerepelt.

A Küküllő vizére, amely 1970-ben és 75-ben is kiöntött, és súlyos károkat okozott, már nem haragszunk, inkább jókat szoktunk nyáron fürödni benne.

Büszkeségeink közé tartozik a híres gyerek fúvós-zenekar is, amely más fellépések mellett minden évben részt vesz a szomszédos, fehéregyházi Petőfi ünnepélyen.

Héjjasfalva vasúti csomópont. A „székely” vonat több, mint száz

éve szállítja a Székelyudvarhely felé igyekvőket.

Ma is élő népszokásaink közé sorolhatjuk a farangi kosaras bált, a karnevált, a húsvéti tojásfestést, a locsolást, a májusfaállítást, a szüreti bált, a disznótórozást.

Hagyományos szokás az évszakonként megrendezett állatvásár, amelyre a környékbeli székely falvakból is elhozzák jószágaikat a gazdák.

Büszkéek vagyunk, hogy héjjasfalviaknak vallhatjuk magunkat, és biztosak vagyunk abban, hogy aki meglátogatja szülőfalunkat, nem fogja csalódottan elhagyni.

Összeállították a héjjasfalvi Általános Iskola VI. B osztályos tanulói Kriszta Árpád Loránd földrajz-történelem szakos tanár segítségével.

BITAY ÉVA

Körös-körül a Föld körül

Ahol a fán terem
a kenyér...

– Hadd nézzünk át Délkelet-Ázsiába és a környező szigetekre is – mondta Sokattud, miközben megváltotta a repülőjegyeket.

Így aztán barátaink hamarosan leszálltak Malajzia fővárosában, Kuala Lumpurban.

– Megérkeztünk a „legek hazájába” – mosolygott Sokattud.

Ezen a vidéken virít a legnagyobb virág, itt nő a legnagyobb termés és a legterebélyesebb fa. Szumátra szigetén nyílik a **Rafflesia**. Virága akkora, mint egy malomkerék, kelyhe átható dögszagot áraszt, ezzel csalogatja a megporzását végző legyeket.

– Na és a legnagyobb termés? – érdeklődött Kati.

– A környező szigetekeken növő **kenyérfaé**.

– Már megint a majomkenyérfa! – nyafogott Kati.

– Kenyérfa, de majom nélkül. A mi eperfánkkal rokon, gyermekfej nagyságú gyümölcs terem rajta, melyet a helyi lakosság kenyér helyett fogyaszt.

– Eredj, fiacskám, akassz le a fáról egy veknit! – biztosan így küldik az anyák gyermekeiket egy kis tízóraiért – tréfálkozott Gyuri.

– Hát így valahogy – bólogatott Sokattud –, bár a termés nyersen nem fogyasztható. A szigetlakók felszeletelik, és kókuszolajban megsütik.

– A lisztet mi sem szoktuk nyersen nyagolni – jegyezte meg Kati.

– Kissé északabbra,

Burmában az emberek azon törhetik a fejüket, hogy a fától nem látják az erdőt, vagy az erdőtől a fát. Ott nő a **banyánfa**, a mi lakásainkban dísznövényként nevelt fikusz rokona.

Ez a fa arról nevezetes, hogy léggyökereket fejleszt, amelyek lassan lefelé nőnek. Amint földet érnek, gyökeret eresztenek, fatörzssé alakulnak, amelyik új léggyökereket növeszt. Egyetlen fa valóságos erdőt hoz

Repülő maki

létre. Az anyafatörzs akár 10 méter átmérőjű is lehet, a fióktörzsek 6 méter vastagok. Egyetlen

ilyen fa árnyékában elfér egy száz kunyhóból álló falu. A szomszédos Nerbudda szigetét egyetlen banyánfa teljesen beborította. Különben Délkelet-Ázsia a vitorlázó repülők hazája.

– Egyet sem látunk – néztek fel a gyerekek az égre.

– A fák közt keressétek őket. Számos nem madár sajátította el itt a repülés tudományát. Él itt **repülő mókus**, **repülő gyík**, **repülő kígyó**, sőt még **repülő béka** is. Ezek az állatok szétnyitható bőrredőikkel, mint valami ejtőernyővel, többször 10 méter távolra is el tudnak siklani.

– Kár, hogy Indiába már nem látogathatunk el, pedig ott is akad érdekes látnivaló, de holnap vissza kell repülnünk Ausztrália fővárosába, Camberrába jó öreg hóléggömbünkhöz, hogy folytathassuk utazásunkat – fejezte be mondanivalóját Doktor Sokattud.

KISKÓPÉ

Havonta
3 díjat
sorsolunk ki

Nálunk is él egy repülő emlős. Hogy hívják?

Februári megfajtás: A kivi az egres rokona, savanykás, zöldbelű gyümölcsöt termő cserje.
Nyerteseink: **Pisak Lukács Borbála**, Marosvásárhely; **Pálosi Előd Olivér**, Szászcsávás; **György Szabolcs**, Kilyénfalva. Gratulálunk.

Repülő gyík

TESTVÉREK KUCKÓJA

A kápolnásfalvi negyedikesek vallomásai testvérükről

Mindennap biciklizünk és rollerezünk. Persze verekedünk közben, de nem sokáig.

Lőrincz Andor

Ha valaha megbántottam, bocsánatot kérek. Keveset látom, mert ő messze van, de nyáron újra találkozunk.

Csiki Piroska

Az én testvérem bátor, erős, harcol az igazságért, szembeszáll bárkivel, ha kell. Néha kicsit leszid, de nem haragszom, ha jár nekem.

Benedek Judit

Ő a mezők, vadak őre,
Védi az erdőt reggel, este.
Ha majd egyszer nagy leszek,
Remélem, mint ő, olyan leszek.

Lőrincz Árpád-Attila

Szeretem a testvérem,
Mert megvéd a bajban.
Nem verekszik velem,
Mert nem hagyom magam.

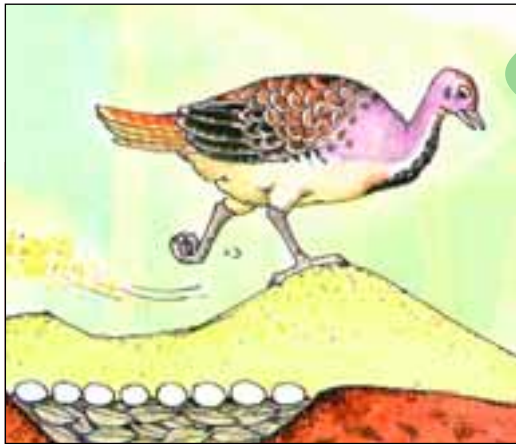
Lőrincz Réka

Rakoncátlan kisfiú,
Tanácsot nem ad soha jót.
Okos fiú, rossz fiú,
Ez az én kistesóm.

Both Margitka

**Kristály Anasztázia,
Csíkszentdomokos**

JÓ APUKÁK

Az ausztráliai lábastyúk kakasa keltetőgépet épít, és működtet. A tojások alá gödröt kapar, levél-ágyat hord, föléjük homokdombot kotor, amelynek vastagságát változtatja úgy, hogy a keltetőben állandó legyen a hőmérséklet.

A tüskés pikó takaros házat épít, csak azután nőszül. Az ikrákat és a kikelő ivadékot harcias bátorsággal őrzi, míg fel nem cseperednek annyira, hogy kiúszhassanak a fészkekből. Ha valamelyik kicsi időnap előtt elcsavarog, a szájában viszi vissza a fészekbe.

A strucc-papa nemcsak a saját, hanem a mások gyerekeiről is gondoskodik. Homokba vajt fészkebe 20-21 tojást is begurít, és türelmesen kuporog rajtuk, míg a strucc-csibék ki nem kelnek.

A császárpatingvin apuka hónapokig ácsorog a jégen evés nélkül a sarki éjszakában. Mire vár? Arra, hogy a lábára görgetett, bőrredővel, tollpaplannal betakart tojásból kikeljen a fióka.

ERICH KÄSTNER
**SZÜLETÉSNAPI
KÍVÁNSÁG**

*Részlet A KÉT LOTTI című regényből.
Az iker kislányok szülei elváltak, s őket is elválasztották egymástól. Pedig nekik minden vágyuk az,
hogy ismét együtt legyen a család.*

Október 14-én van a két kislány születésnapja. A gyerekszobában üldögélnek a szüleikkel. Két gyertyakoszorú ég, tíz-tíz lángocskával. Volt házitorta meg gőzölgő csokoládé. Apu eljátszott egy gyönyörű „Születésnap ikerindulót”. Most megfordul a széken és azt kérdezi:

– Tulajdonképpen miért nem engedtétek, hogy ajándékozzunk nektek valamit?

Lotti mély lélegzetet vesz.

– Mert olyasvalamit kívánunk, amit nem lehet megvásárolni.

Luise izgalomtól reszketve mondja:

– Lotte meg én azt kérjük tőletek a születésnapunkra, hogy örökre együtt maradhassunk! Végre kint van!

A szülők hallgatnak. Lotte egész halkán mondja:

– Akkor soha az életben nem is kell nekünk más ajándék! Egyetlen születésnapunkra sem. És egyetlen karácsonyra sem, míg a világ világ!

A szülők még mindig hallgatnak.

– Legalább megpróbálhatnátok! – Luisének

könnyes a szeme. – Minden sokkal de sokkal szebb lesz. Nagyon szófogadók leszünk.

– Ezt megígérjük! – bólint komolyan Lotte.

– Nagy becsületszóra és mindenre – fűzi hozzá sebesen Luise.

Apa feláll a zongoraszékről.

– Akarod, hogy a szomszéd szobában beszélgessünk kicsit? – kérdezi elvált feleségétől.

– Igen – feleli az asszony, és átmennek.

– Szurkolás! – suttogja Luise izgatottan.

Négy kis hüvelykujjat szorongat négy kis ököl.

– Ha önmagunktól teljesen eltekintünk – mondja apa a másik szobában, s a padlót nézi –, kétségtelenül az lenne a legjobb, ha a gyerekeket többé nem választanánk el.

– Sohase kellett volna elválasztanunk őket egymástól – sóhajt a fiatalasszony.

A férfi még mindig a padlót nézi.

– Sok mindent kell jóvá tennünk – köszörüli meg a torkát. – Én tehát beleegyezem, hogy te... hogy te mindkét gyereket magaddal vidd. Talán megengeded, hogy évente négy hétre meglátogassanak engem. – Hogy az asszony nem felel, hozzáteszi: – Vagy három hétre? Vagy legalább kettőre? Mert akár hiszed, akár nem, én mindkettőjüket nagyon szeretem.

A férfi kis szünet után hozzáteszi:

– Bár ennek nem sok tanújelét adtam.

– Dehogyan nem! Lotti betegágyánál is... – bátorítja az asszony. – De honnan veszed, hogy

Apa és fiú. A bécsi keringő két királya.
Mi a családnevük?

boldogok lesznek, ha apa nélkül nőnek fel?

– Tenélküled még rosszabb lenne.

– Jaj, Ludwig, hát csakugyan nem veszed észre, mire vágyakoznak a gyerekek?

– Persze, hogy észrevettem! Azt akarják, hogy újra együtt legyünk mind a négyen.

– Apát és anyát akarnak a gyerekeink! Oly nagy kívánság ez?

Luise az ajtónál áll, szemét a kulcslyukhoz nyomja. Lotte mellette, két szurkolásra szorított öklét messze eltartva magától.

FECSKE CSABA

HA ÉN LENNÉK

Ha én lennék az öcsém,
jobban szeretném engemet:
nem vitatkoznék folyton,
béke volna meg szeretet.

Ha én lennék az anyu,
vennék nekem sok új cipőt:
ó, én kopott cipőben
nem járatnék ily úrinőt.

Ha én lennék az apu,
leülnék hozzám játszani,
nem azt csinálnám örökké:
az újságból ki se látszani!

– Ó, ó, ó! – suttogja Luise. – Apuka megcsókolja anyukát!

Lotti izgatottan félretolja testvérét, hogy ő is láthassa.

– Nos? – kérdezi Luise. – Még mindig?

– Nem – kuncog Lotti, és sugárzó arccal egyenesedik fel. – Most anyuka csókolja meg apukát!

És az ikrek boldogan borulnak egymás nyakába.

Az apa a maros-vásárhelyi kollégium tudós tanára, a fiú a világ egyik legnagyobb matematikusa. Kik ők?

CSEH KATALIN APAVÁRÓ

Apa elutazott,
S én azóta várom.
Ha behunyom a szemem,
Magam előtt látom:
Együtt focizunk éppen,
Rúgjuk a labdát,
Vagy mesél valamit,
Hallom a hangját...
Anya beszél:
„Gyere, kész van a vacsora.”
Kinyitom a szemem,
Volt, s már nincs itt apa.
Ez az illúzió,
Vagy tán hiányérzet?
Majszolom a sajtot, apa,
S emlegetlek téged.

Ablak alatt szép rózsafa,
Piros bimbó nyílik rajta.
Ki is nyílik nemsokára,
Piros húsvét hajnalára.

**Beküldte: Magyar Brigitta,
Magyarkirályfalva**

Húsvét hétfőn minden fiú
Locsolásra készen áll,
Vigyázzatok, kislányok,
A ruhátok vizes már.

Fodor Rita, Tekerőpatak

A tavasz akkor szép,
hogya mindenki ép.
Az emberek kapálnak,
a gyerekek gyomlálnak.
A fák szépen rügyeznek,
a virágok növekednek.

**Péter Tímea Melinda,
Varsolc**

Kelj fel, kislány, kelj fel,
ugorj ki ágyadból,
adj egy hímes tojást
a ládafiából!

Mert ha nem így leszen,
vízipuskám készen,
de ha hímes tojást kapok,
rózsavízzel locsolgatok.

**Beküldte:
Kálmán Evelyn,
Magyarkirályfalva**

**Stucz Kinga,
Szatmárnémeti**

Húsvét reggel korán kelek,
Piros tojást készíttetek.
Locsolkodó legényt várok,
Mert mindjárt elhervadok.
Kezdődik a locsolás,
Mindenkinek jut piros tojás.

Futó Emőke, Zilah

**Osváth
Klementina,
Hilib**

**Mosztok Szilárd Endre,
Bürrös**

Reggel madárdalra ébredek,
Ülök az ágyban és hallgatom.
Egyszerre mosoly derül az arcomon.
Jókedvvel hallgatom a vörösbegyét.
Bánatomba s jókedvembe megnyugtat,

Ha hallgatom a madárdalokat.

Horváth Gyopár, Marosvásárhely

Itt a tavasz, hű, de szép,
Virágokkal tele a rét.
Az égbolt is csuda kék,
Kismadárkák szerteszét.
A golyák is itt vannak,
S a szántásban kutatnak.

**Szabó Tímea,
Székelyszenterzsébet**

Fazakas Eszter, Zilah

**Szász Botond,
Gyergyószentmiklós**

Jön a húsvét és a nyuszi,
Itt van Gellért,
lesz itt locsi!
Jönnek már a legények,
Locsolkodnak serényen.
Locsolkodás, piros tojás,
Gyere hozzánk,
És kapsz, Tamás!

**Portik Tímea,
Gyergyószentmiklós**

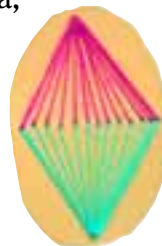

Geréb Arnold, Ülke

Volt egyszer egy nagy csoda,
Mikor Jézus feltámadt,
Akkor minket megváltott.
Azóta van húsvét napja,
Bűnösnek és büntetlenek,
Mindenkinek örömnapja.

Gustere Rita, Vármező

Kora reggel felkelek,
kinn várnak a többiek.
Locsoló a zsebükben,
szagos víz az üvegben.

Kérdem a gazdától,
egész családjától,
van-e itt egy rózsa,
ki el akar hervadni,
és meg szabad-e locsolni?

Ha meg szabad, ide vele,
itt a víz a zsebemben,
nem fog elhervadni,
hanem piros tojást adni.

**Ozsváth Ferenc,
Marosvásárhely**

Petkes Róza és Erzsike, Désháza

Húsvét reggel 5-kor kelek, mert 6-
ra oda kell érünk a templomba.
Mikor hazaérünk, az udvaron meg-
keressük a nyuszi ajándékát. Utána
megesszük a szentelt ételt.

Portik Emese, Gyergyószentmiklós

Végre-végre megjött a húsvét,
A gyerekek nagy ünnepe,
Minden gyerek örül, nevet,
A nyuszi már jöhet.

Ferencz Katalin, Tekerőpatak

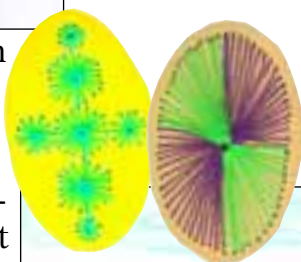
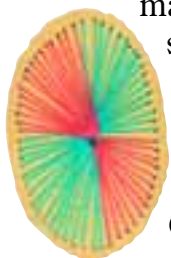
A tojásokat **Ambrus Márta,**
marosvásárhelyi olvasónk
hímezte – tűvel, cérnával.

Varga Annabella, Kend

Nagyszombaton szoktam
segíteni mamámnak és
anyukámnak tésztát sütni,
bárányt tölteni. Vasárnap ko-
rán felkelek, mert apukám-
mal megyek ételt
szentelni. Egyszer
voltam a kereszt-
tatámmal határke-
rülni is.

**Páll Andrea,
Gyergyószentmiklós**

**Nedelka Róbert,
Csíkszereda**

Virágok nyíldogálnak,
Gyerekek fickándoznak,
A fiúcskák kölnit vesznek,
A lányok tojást festenek.
Mindenhol nagy takarítás jár,
Az ablak nyitva áll,
A szoba szellőzik már,
Itt a húsvét szerencséje,
Minden gyerek öröme.

Erdei Tünde, Avasújaváros

Anya és lánya tojást festenek,
A fiúk kölnit vesznek.
Van nekem egy kívánságom:
A lányoknak sok locsolót kívánok,
A fiúknak sok tojást ajánlok,
Boldog húsvétot kívánok!

Bak Melinda, Avasújaváros

Deák Tamara, Székelykeresztúr

**Címlap:
Tuns Paulina,
Nagybánya;
Kurkó Mihály,
Csíkszentdomokos**

NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. A szerkesztőség postacíme: 401050 Cluj, Str. L. Rebreanu, Nr.58./28., C.P.137. Telefon/fax: 0264/541323. Megrendelhető a szerkesztőség címén. E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Honlap: <http://www.dntcj.ro/NGOs/napsugar>; A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont 2511.1-569.1/ROL B.C.R., SUC. JUD. CLUJ S.C. NAPSUGÁR — EDITURA SRL. Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-7751 Ára 15000 lej

Közös munka, közös öröm. Osztálytársaidal vagy otthon a testvéreiddel „vetítsétek rá” tavaszi jókedveteket az ablakra is. Tervezzétek meg a képet, mindkét oldalán színes papírból vágjátok ki a mintákat, és egy-egy pötty papírragasztóval rögzítsétek az ablakra. (Majd lemosnotok is nektek kell ám!) A negatívokat elütő színű alapra ragasztva húsvéti üdvözlőket készíthettek.

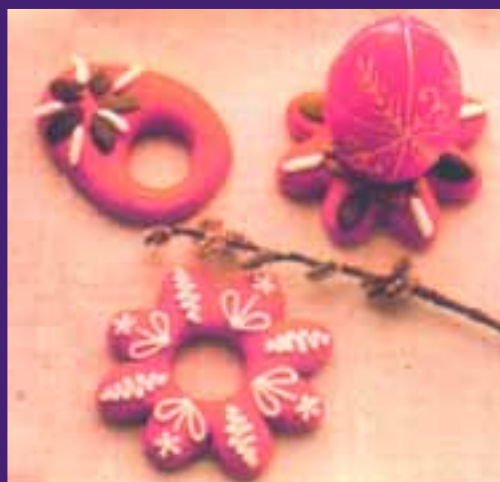
**Húsvét másodnapján
Régi szokás szerint
Fogadják jó szívvel
Az öntöző legényt.
Patak partján jöttem,
Azt súgta egy harcsa,
Van e háznál kislány,
Az Isten megtartsa!**

**Kinyílt a tulipán
Húsvét hajnalára,
Hadd hulljon a harmat
A nyíló virágra.
A szomjas virágot
Bőven megöntözöm,
A piros tojást is
Szépen megköszönöm.**

**A feltámadásra
Megindul az ének,
Boldog ünnepeket
A házaad népének!**

(Egeresi köszöntő)

Te leszel a locsolók kedvence, ha a hímes tojást tartóstól adod nekik. A kinyújtott mézestészta-ból szaggass vizespohárral kört vagy kartonsablonnal virágmintát. A közepére vágj 3 centis lyukat. A mazsola, tökmag sütés előtt, a cukros tojáshab sütés után kerül rá.

A húsvét virága a tulipán. Üdvözlőtre, ablakra vagy fali kompozícióra ragaszthatod hajtogatott tulipánjaidat. A feje 6 darab 3 cm oldalhosszú, a levél 2 darab 2 cm oldalhosszú négyzetből, a szár papírcsíkból készül. 2-2 alapformát csúsztass, és ragassz egymásba, majd a hajtogatással lefelé ragaszd az alapra.

